

Tümevarım Tümdengelim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Nisan 2014

Kifayetsizliğimle sancılar içindeyim
Yorgunum, noksan bir yanım
Dertliyim, için için yanar bağrım.
Notalar ahenkle haykırıyor
Sil diyor si bemol
Farkına var diyor içli melodi.

Neyin farkına ya da neyin farkında.
Ya ben farkın dalarında mıyım?
Farkında olduklarımın.
Yoksa koca bir hiçlik mi algıladığım,
Bir o kadar algılandığım.
Algılar yitip gitmiş teker teker
Sözler kinayeli ölümden bin beter.
Yakıp yıkarken içimi şu kader
Kederliyim, ezelden beri de yüksünmem.

Yaradan'ın varlığı içimde nükseden
Ahvalim varlığımdan çoktan bihaber.
Yalnızlığın ve yakarışların izdüşümü
Soluksuz kaldığım her an
Dağların çöküşü.

Ne hüzün ne özlem yeter
Dile gelen neyse
Bir o kadar saklı gerisi
Gözyaşı yüklü sevdanın tek getirisi.
Elden ne gelir, varsın gülmesin
Şu fani kulun yüzü.

Sevinmeyim a dostlar
Dost geçinen vefasızlar.
Tümevarım elde olan
Tümden gelim sona varan.

İlkler nihayete götüren
Sonlar hazır olda bekleyen
Ya düşler,
Bir solukta tükenen
Hiçler, şu benliğe eş değer.